

Ota-onalar, bolalar va cherkov

Jamiyat a'zolari sifatida nasroniy ota-onalar farzandlariga ta'lif berishlari kerak va ular bunday aybni cherkovga yoki boshqa biron bir tashkilotga topshirmasligi kerak.

Ota-onalar, bolalar va cherkov

Kirish

Bolamni cherkovda saqlashim uchun nima qilishim kerak? Bu ko'plab nasroniy ota-onalar tomonidan berilgan savol.

Kichkina bolalari bo'lganlar, bolalarini cherkovdan adashishiga yo'l qo'ymaslik uchun formulalar istaydilar va katta bolali, cherkovdan uzoqlashganlar, Xudo mo"jiza yaratishini xohlashadi.

Nima qilish kerak?

Mo'minning o'g'li yana tug'ilishi kerak

Avvalo, har bir masihiy "*tana bolalari Xudoning bolalari emasligini*" bilishi kerak. Yoqdimi? Evangelist va / yoki protestantlik tug'ilgan joyda tug'ilgan mening farzandim Xudoning farzandi emasmi?

Endi, agar "imonlilarning o'g'li Xudoning o'g'li bo'lsa", biz Ibrohimning barcha avlodlari ham Xudoning farzandlari ekaniga rozi bo'lishimiz kerak edi, ammo bu Muqaddas Kitobda aytilgan narsa emas.

Havoriy Pavlus Rimdagi masihiylarga maktub yozib, Ibrohimning tanasining avlodi bo'lish ilohiy filiat berishning o'zi emasligini aniq ko'rsatib berdi. "Xudoning kalomi etishmayotgani emas, chunki Isroildan kelganlarning hammasi ham isroilliklar emas; Ular Ibrohimning avlodlari bo'lganliklari uchun emas, balki ularning hammasi bolalardirlar "(Rim. 9: 6 -7). "... Xudoning farzandlari emas, balki tanadagi bolalar, lekin va'da qilingan bolalar avlodlari deb hisoblanadi" (Rim 9: 8). Endi, agar Ibrohimning bolalari Xudoning bolalari bo'lmasa, demak, mo'minning o'g'li Xudoning farzandi emas.

Shuning uchun, ilohiy hujjatni qo'lga kiritishni istagan har bir kishi, imonli Ibrohim singari imonga ega bo'lishi kerak, ya'ni nasroniyning o'g'li Xudoning farzandi bo'lishi uchun u otasi xushxabarga ishonganidek ishonishi kerak.

"Demak, bilinglarki, imon keltirganlar Ibrohimning farzandlari" (Galat. 3: 7).

Xudoning kalomi bo'lgan chirimaydigan surriyot orqali hosil bo'lganlargina Xudoning bolalari, ya'ni nasroniyarning farzandlari Xudoning farzandlari bo'lishlari shart emas.

Cherkov Masihning tanasidir

Ikkinchidan, barcha masihiylar shuni bilishlari kerakki, Masihning tanasi, u ham cherkov deb ataladi, uni oila va cherkov kabi inson institutlari bilan aralashtirib bo'lmaydi. Insoniyat institutining bir qismi bo'lish odamni Masihning tanasiga tegishli qilmaydi, ya'ni saqlanib qoladi.

Ta'lif berish uchun javobgarlik

Jamiyat a'zosi sifatida, nasroniy ota-onalar farzandlariga ta'lif berishlari kerak va siz bunday aybni cherkovga yoki boshqa biron bir tashkilotga topshirmsligingiz kerak. Bunday vazifa faqat va faqat ota-onalarga tegishli. Agar ota-onalar yo'q bo'lsa, bu vazifani ushbu rolni o'ynaydigan boshqa shaxsga topshirish kerak: buvilar, amakilar yoki oxirgi chora sifatida jamiyat tomonidan tashkil etilgan muassasa (bolalar uyi).

Nima uchun bolalarni tarbiyalash vazifasini boshqalarga topshirish mumkin emas? Chunki odatdagidek, ota-onalar inson hayotining birinchi yillarida eng yaxshi va eng katta ishonchga ega bo'lgan odamlardir. Ushbu ishonch munosabatlariga asoslanib, oila instituti mas'uliyatli fuqaroni etishtirish uchun barcha sinovlar o'tkaziladigan laboratoriyaga aylanadi.

Hokimiyat va mas'uliyat nima ekanligini oilada bilib oladi. Insoniy munosabatlar oilada o'rganiladi va rivojlanadi, masalan, birodarlik, do'stlik, ishonch, hurmat, mehr va boshqalar.

Ota-onalar eng yaxshi va ishonchli munosabatlarga ega bo'lgani uchun, ular ta'lif jarayonida bolalarga Masihning xushxabarini etkazish uchun eng yaxshi odamlardir. Shu sababli, ota-onalar o'z farzandlariga qasoskor va g'azabli Xudoni hadya etmasliklari juda muhimdir. Shunga o'xshash iboralar: “- *Buni qilmang, chunki dadaga yoqmaydi! Yoki, – agar shunday qilsangiz, Xudo jazolaydi!*”, Xushxabar haqiqatini aks ettirmaydi va bolaning tushunchasiga katta zarar etkazadi.

Xudo va odamlar o'rtasida xushxabar o'rnatadigan munosabatlar ishonch va sadoqat bilan boshqariladi. G'azabli va qasoskorga ishonish mumkinmi? Yo'q! Endi qanday qilib yigit Xudoga

ishonishi mumkin, agar unga taqdim etilgan narsa xushxabar haqiqatiga to'g'ri kelmasa?

Ota-onalar farzandlariga ba'zi xatti-harakatlarga yo'l qo'yilmasligini ko'rsatishi kerak, chunki ota va onaning amalda noroziligi. Bunday munosabat ota va onaning amalda taqiqlanganligi. Bunday xatti-harakatlar zararli ekanligi va butun jamiyat ham buni ma'qullamaydi.

Farzandingizga sizni har qanday noto'g'ri xatti-harakatlarining uchun jazolashga tayyor bo'lgan g'azablangan, asabiy Xudo bilan sovg'a qilmang. Ota-onalarning bunday xatti-harakatlari ularning tarbiyachi sifatida javobgarligidan qochayotganligini yaqqol namoyish etadi.

Xudoga, cherkovga, ruhoniya, ruhoniya, iblisga, jahannamga, politsiyaga, qora yuzli ho'kizga va boshqalarga jallod yoki jazo sifatida ega bo'lish orqali qo'rquv munosabatlarini o'rnatish orqali bolalarni tarbiyalash, ular qilmaydigan erkaklarni ishlab chiqarish bilan tugaydi. institutlarni hurmat qilish va hokimiyatni amalga oshiruvchilarni xor qilish. Ushbu turdag'i ta'lim hurmat o'rniqa qo'rquvni o'rnatadi, chunki ishonch munosabatlari o'rnatilmagan. Qo'rquv o'tib ketsa, itoat etish uchun endi sabab bo'lmaydi.

Farzandlariga ta'lim berishda shunday yo'l tutgan ota-onalar farzandlarini yo'ldan ozdirishda o'zlarining ayblariga ega. Cherkovning ham ulushi bor, chunki u ota-onalarni farzandlarining ta'lim olishlari uchun yagona va qonuniy javobgar qilib tayinlay olmadi. Davlat ham aybdordir, chunki u o'qituvchi rolini o'z zimmasiga oladi, aslida esa bu faqat bilimlarni etkazish vositasidir.

Agar ta'lim asoslari oila ichida aniqlanmasa va oilaviy munosabatlarda qo'llaniladigan va tajribada bo'lgan bunday tushunchalar bo'lsa, cherkov va davlat kabi boshqa har qanday insoniy institut muvaffaqiyatsizlikka uchraydi.

Ko'pgina ota-onalar o'zlarini ishlash, o'qish va cherkovga

jalb qilishadi, ammo ular o'z farzandlarining ta'lif olishlariga vaqt sarflamaydilar. Bolalar ta'limi to'liq vaqtda amalga oshiriladi va bu vaqtni e'tiborsiz qoldirish sog'lom emas.

Ta'lif berishni qachon boshlash kerak?

Odatda bolalar haqida qayg'urish, faqat nasroniy ota-onalar farzandlari o'zlarini cherkov muassasasidan uzoqlashtirayotganini sezganda paydo bo'ladi. Bolalarni cherkovga borishga majbur qilish, majburlash va majburlash uchun qo'rqinchli murojaat. Bunday munosabat bolaga o'z vaqtida ko'rsatma bermaganidan ham xato.

Bu savollar ba'zi nasroniy ota-onalarni hayratda qoldiradi, chunki ular jamiyat a'zosi sifatida ularning roli nima ekanligini va xushxabar elchisi sifatida qanday vazifalarni bajarishini bilishmaydi. Masihiy ota-onalar bu ikki funktsiyani birlashtira olmaydi.

Xristian ota-onalarning ikkita farqli vazifasi bor:

- a) o'z farzandlarini jamiyat a'zosi sifatida tarbiyalash va;
- b) bolalarga hech qachon imondan chetlashmasliklari uchun xushxabarning ajoyib va'dalarini e'lon qiling.

Ushbu vazifalar bolaligidanoq amalga oshirilishi kerak, Xudoning sevgisi va sadoqatini ta'kidlab, haqiqat so'zini o'qitishni e'tiborsiz qoldirmasdan, fuqaroning ta'lif va tarbiyasi bilan bir vaqtda shug'ullanish kerak.

Bolani yoshligidan hokimiyatni hurmat qilishga o'rgatish kerak va ota-onalar orqali bolani hokimiyatga bo'y sunish bilan

shug'ullanish kerak. Birodarlar, bobo va buvilar orqali bola hurmat va o'zaro munosabatni o'rghanadi. Do'stlar, o'qituvchilar, qo'shnilar va begonalar singari, bola dunyo bilan munosabatlarni o'rghanadi.

Xushxabar haqida nima deyish mumkin? Muqaddas Kitobda nima tavsiya etiladi? Qonunlarni takrorlashda biz quyidagilarni o'qiymiz: "Va siz ularni bolalaringizga o'rgatasiz va ular haqida sizning uyingizda o'tirganingizda, yo'lda yurganingizda, yotganingizda va o'rningizda turganingizda gapirasiz" (Qonun 6: 7). Bolaga hayot tarzini har doim, ya'ni uyda, yo'lda, yotish vaqtida va turishda ko'rsatma berish kerak.

Muqaddas "harflar" ning ko'rsatmasi ota-onalarning vazifasidir! Bunday funktsiyani yakshanba kuni maktab o'qituvchisiga topshirish Muqaddas Yozuvlarda tavsiya etilmagan, bundan tashqari u Masih to'g'risida o'qitish vaqtini haftasiga bir marta, atigi bir soatga cheklaydi. Muqaddas Kitobda yozilganidan butunlay farq qiladi: kundalik o'qitish.

Bolalar va jamiyat

Ota-onalar har kim ota-onaga va jamiyatga itoat etishlari kerakligini bolalarga tushunishlari kerak. Bugungi kunda ota-onalarga bo'ysunish – bu maktabda ham, ishda ham jamiyat tomonidan talab qilinadigan insho va shogird.

O'qitgandan so'ng, hatto yosh odam Masihning xushxabariga ergashishni xohlamasa ham, bizda ma'lum ijtimoiy qadriyatlargacha sodiq bo'lgan fuqaro bo'ladi.

Bugungi kunda nasroniyalar farzandlarini tarbiyalashdagi dolzarb muammolardan biri bu oilaviy ta'limni cherkov bilan aralashtirishdir. Ijtimoiy-madaniy qadriyatlarni etkazish

mas'uliyatini cherkovga topshirish – bu katta xato. Yosh kishi o'sib ulg'ayganida va muassasa ichidagi ba'zi odamlardan hafsalasi pir bo'lganida, u o'zi qatnashgan jamiyat a'zoligidan uzoqlashib, shu bilan birga har qanday va barcha turdag'i ijtimoiy qadriyatlarga qarshi isyon ko'taradi.

Ota-onalar Xudo uchun farzand tug'dirmasliklarini bilsalar, ular ko'proq bolalarning ta'lim olishlari va evangelizatsiyasiga murojaat qilishadi. Shuningdek, ularning kurtaklarining cherkovga borish kayfiyati yo'qligini ko'rganlarida umidlari uzilmaydi. Ular ba'zi institutsional muammolarni hal qilmaganlarida o'z farzandlari uchun aybdor yoki mas'uliyatni his etmaydilar.

Xudo kalomini o'rgatish orqali bolalarni tarbiyalash kerak, ammo ijtimoiy qadriyatlarni etkazish va singdirishni unutmasdan. Ta'limga suhbat, o'yin, janjal, ogohlantirish va boshqalar kiradi. Bolalarga bolalikdan, o'spirinlikdan va yoshlikdan boshlab hayotning barcha bosqichlarini boshdan kechirishga imkon bering.

Ammo, bolalar cherkovdan uzoqlashganda nima qilish kerak? Birinchidan, bolalar xushxabardan adashganmi yoki o'zlarini ma'lum bir muassasadan uzoqlashtirganmi, farqlash kerak.

Boshlang'ich xushxabar tamoyillarini e'tiborsiz qoldirish ota-onalarni Xudoning farzandi bo'lish degan ma'noni ma'lum bir cherkovga tegishli deb aralashtirishga olib keladi. Agar bola endi cherkovda doimiy ishtirok etmasa, unga adashgan yoki jahannamga qadam qo'ygan deb yozmaslik kerak.

Agar biror kishi Muqaddas Yozuvlarda aytilganidek xushxabar haqiqatini tan oladigan bo'lsa, demak u adashgan emas, balki faqat yig'ilish zarurligi to'g'risida ogohlantirilishi kerak. Ehtimol, ota-onalar farzandlarining nega boshqa masihiyalar bilan uchrashish odatini tark etishlarini tekshirishlari kerak bo'lishi mumkin.

Endi, agar o'g'il xushxabar haqiqatini tan olmasa va odatiga

ko'ra yig'ilishni davom ettirsa, uning Xudo oldida holati bezovta qiladi. U xushxabar haqida nimani biladi? U xushxabarga ishonishini aytadimi? Agar javob salbiy bo'lsa, u faqat cherkovga emas, balki ishonishi va najot topishi uchun xushxabarning haqiqatini e'lon qilish kerak.